

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/109/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5322203128
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5322203128.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Topoľančíka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo, so sídlom Gočárova 252, 022 47 Čadca, IČO: 31 622 704, právne zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. D. XXXX, XXX XX E., právne zastúpenej JUDr. Ladislavom Ščurym, PhD., advokátom so sídlom kancelárie Mierová 1725, 022 01 Čadca, IČO: 33 916 071, o zaplatenie sumy 337,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. CA-11C/119/2022-137 zo dňa 18. septembra 2023, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. mení tak, že žiadnej zo strán sporu sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Výrok I. uznesenia súdu prvej inštancie zostáva nedotknutý.

Žiadnej zo strán sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) konanie zastavil (výrok I. napadnutého uznesenia) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením (výrok II. napadnutého uznesenia). V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 16.12.2022 domáhal voči (pôvodne) žalovaným 1/ a 2/ zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 337,54,- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 337,54 eur od 01.12.2022 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Poukázal na to, že vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 11C/119/2022-29 zo dňa 23. januára 2023 tak, že uložil žalovaným, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatili žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 337,54 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 337,54 eur od 01.12.2022 do zaplatenia, alebo aby v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu podali proti nemu odpor s odôvodnením vo veci samej. Výrokom II. žalovaných 1/ a 2/ zaviazal žalobcovi nahradiť trovy konania spoločne a nerozdielne, a to z titulu súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 91,66 eur. Ďalej konštatoval, že platobný rozkaz nadobudol voči žalovanej 1/ právoplatnosť dňa 22.02.2023 a z dôvodu podaného odporu žalovanou 2/ (poznámka odvolacieho súdu: aktuálne „žalovanou“) bol platobný rozkaz zo zákona voči nej zrušený. Na základe uvedeného ostal predmetom sporu nárok voči žalovanej 2/ (aktuálne žalovanej). Súčasne poukázal na to, že podaním doručeným súdu dňa 23.06.2023 zobral žalobca žalobu čiastočne späť čo do istiny vo výške 337,54 eur a ďalej zotrval na úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 337,54 eur od 01.12.2022 do

19.06.2023 a žiadal nahradiť trovy konania, keď dôvodom čiastočného späťvzatia bola úhrada sumy 337,54 eur po podaní žaloby žalovanými. Následne podaním doručeným súdu dňa 05.09.2023 zobral žalobca žalobu aj vo zvyšnej časti späť a žiadal konanie zastaviť a priznať nárok na náhradu trov konania, keď dôvodom späťvzatia bolo vymoženie aj zvyšného uplatneného nároku v exekučnom konaní sp. zn. 37EX 229/23 exekútorom B. F. G., a to úrokov z omeškania, súdneho poplatku z podanej žaloby, trov právneho zastúpenia uvedeného v platobnom rozkaze v sume 91,66 eur. Z dôvodu späťvzatia žaloby, ku ktorému došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, a teda sa so späťvzatím žaloby nevyžadoval súhlas žalobcu, súd prvej inštancie konanie zastavil.

1.1 O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) v spojení s § 256 ods. 1 CSP, pričom poukázal na to, že žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu, že po začatí konania a po právoplatnosti platobného rozkazu voči žalovanej 1/ došlo k uhradeniu (úhrada žalovanej 2/ a vymoženie časti v exekúcii od žalovanej 1/) celej dlžnej sumy, čím bolo dané zavinenie na zastavení konania v danom štádiu konania už len na žalovanej, a preto žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Voči predmetnému uzneseniu vo výroku II. podala žalovaná odvolanie z dôvodu prezumovaného § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t. j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní poukázala na to, že platobný rozkaz voči jej osobe z dôvodu podania odporu zo zákona bol zrušený, a teda voči nej nenadobudol právoplatnosť, pričom z jej strany nedošlo k žiadnej úhrade. Zdôraznila, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť voči žalovanej 1/ H. B., ktorá uhradila sumu 337,54 eur a v exekučnom konaní 37EX 229/23 bol exekútorom B. F. G.

od žalovanej vymožený aj zvyšný uplatnený nárok, a to úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 337,54 eur od 01.12.2022 do 19.06.2023, súdny poplatok z podanej žaloby 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia uvedené v platobnom rozkaze v sume 91,66 eur. Zdôraznila, že z dôvodu, že čiastka bola od žalovanej 1/ vymožená a zároveň bola čiastka reálne pripísaná na účet žalobcu, súd ju nemohol na zaplatenie tejto čiastky zaviazat' duplicitne a práve vymoženie aj zvyšného uplatneného nároku v danom konaní je uvedené ako dôvod späťvzatia žaloby, a teda aj zastavenia konania. Má za to, že z jej strany nedošlo v danej veci k zavineniu, a teda že konanie nebolo zastavené jej správaním, keďže ona nič nezaplatila podľa žalobného návrhu, ale správaním pôvodne žalovanej 1/ H. B., a preto mala za to, že by na úhradu trov konania v rozsahu 100 % mal byť zaviazaný žalobca. Súčasne poukázala na to, že už na jedinom vytyčenom pojednávaní ako žalovaná 2/ argumentovala, že žalobca už najneskôr dňa 17. júla vedel, že žalovaná 1/ zaplatila žalovanú sumu 337,54 eur, čo uviedol na pojednávaní vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina, pracovisko Čadca pod č. k. CA-16C/27/2023, teda viac ako dva mesiace pred pojednávaním, a túto skutočnosť považuje za významnú z toho dôvodu, že žalovaná 1/ síce zaplatila istinu, avšak žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že by zaplatila úrok z omeškania, ako aj trovy právneho zastúpenia ku dňu pojednávania, pričom potvrdenie o zaplatení týchto platieb jej bolo doručené spolu s rozhodnutím súdu, voči ktorému podala odvolanie. Ďalej uviedla, že žalovaná 1/ zaplatila už aj druhú žalovanú sumu zo strany žalobcu vo veci vedenej pod sp. zn. CA-16C/27/2023, nakoľko zo sumárnej analýzy platieb za obdobie od 01.12.2022

do 30.09.2023 je zrejme, že celkom zaplatila tri splátky, a to v mesiaci jún 2023 sumu 400,- eur, v mesiaci júl 2023 sumu 250,- eur a v mesiaci september 2023 sumu 337,54 eur. Uvedené považuje za podstatné preto, že ona ako žalovaná 2/ (aktuálne žalovaná) nezavinila trovy konania, nakoľko jednak neužívala predmetný byt, lebo nemá od neho kľúče, nie je v žiadnom záväzkovom vzťahu so žalobcom, pretože nemá uzatvorenú zmluvu o výkone správy, a preto zastáva právny názor, že práve žalobca podal voči nej nedôvodnú žalobu a mal by jej zaplatiť trovy konania. Zdôraznila, že ona žiadnu čiastku zo žalovanej istiny s príslušenstvom nezaplatila, a preto nezavinila zastavenie konania. S poukazom na uvedené navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 357 písm. a) a m) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie podala iba proti výroku II. predmetného uznesenia.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril, pričom ani jedna zo strán sporu ďalšie podania v odvolacom konaní neprodukovala.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie a na základe podaného odvolania žalobcu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario) napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku

o práve na náhradu trov konania (výrok II.) podľa ust. § 388 CSP, keď neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie, zmenil tak, že žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania nepriznal a vo zvyšnej časti, t. j. vo výroku I. ponechal uznesenie súdu prvej inštancie nedotknuté.

5. Žalovaná (pôvodne žalovaná 2/) v odvolaní namietala, že ona nijakým spôsobom nezavinila zastavenie konania, nakoľko ona nezaplatila žiadnu sumu na uspokojenie žalobného návrhu, keď celá žalovaná suma bola uspokojená práve v exekučnom konaní vedenom voči pôvodnej žalovanej 1/ H. B. súdnym exekútorom

B. F. G. pod sp. zn. 37EX 229/23, keď má za to, že trovy konania by jej mal zaplatiť práve žalobca, ktorý voči nej podal nedôvodnú žalobu tak, ako argumentovala už v rámci odporu proti platobnému rozkazu súdu prvej inštancie č. k. 11C/119/2022-29 zo dňa 23.01.2023.

6. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli vo veci vznesené, konštatujúc, že žalobca sa pôvodne voči žalovanej 1/ H. B. a žalovanej 2/ A. B. C. ako podielovým spoluvlastníkom bytu č. X na prízemí v obytnom dome súpisné číslo XXXX v E. domáhal zaplataenia zálohových platieb v sume 337,54,- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 337,54 eur od 01.12.2022 až do zaplataenia, a to spoločne a nerozdielne a súčasne sa domáhal, aby mu žalované 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne nahradili trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Tak ako už konštatoval súd prvej inštancie, v uvedenej právnej veci bol vydaný platobný rozkaz, ktorým bola žalovaným 1/ a 2/ uložená povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi uplatnený nárok, keď predmetný platobný rozkaz (11C/119/2022-29 zo dňa 23. januára 2023) nadobudol právoplatnosť voči žalovanej 1/ a voči žalovanej 2/ bol zrušený z dôvodu podaného odporu. V priebehu konania žalobca v exekučnom konaní vedenom súdnym exekútorom B. F. G. sp. zn. 373EX 229/23 vymohol voči pôvodnej žalovanej 1/ celkovo sumu 519,92 eur (tak ako to vyplýva z detailu platby na č. I. 127 spisu), ktorú súdny exekútor poukázal na účet právneho zástupcu žalobcu (uvedené vyplýva z porovnania čísla účtu, v prospech ktorého bola platba vykonaná, uvedeného na detaile platby na č.l. 127 spisu a čísla účtu právneho zástupcu žalobcu, na ktorý žalobca požadoval zaplataenie náhrady trov konania na č.l. 3 spisu). Z uvedeného je zrejmé, že k zastaveniu konania nedošlo zavineným správaním sa žalovanej (pôvodne žalovanej 2/), ale vymožením celej žalovanej sumy od pôvodne žalovanej 1/ (tak, ako bola priznaná platobným rozkazom vydaným súdom prvej inštancie v prejednávanom spore, na podklade ktorého bola táto suma v exekučnom konaní vymožená od žalovanej 1/, a to dňa 21.08.2023; ak by žalovaná pohľadávka bola uspokojená iným spôsobom ako v exekučnom konaní, tak by nemohla byť následne predmetom „núteného vymoženia“ od žalovanej 1/).

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. S poukazom na vyššie uvedené, keď žalobca zobral žalobu späť z dôvodu úplného uspokojenia ním uplatneného nároku v exekučnom konaní vedenom voči žalovanej 1/, nemožno sa stotožniť s námietkou žalovanej (pôvodne žalovanej 2/), že práve správaním žalobcu došlo k späťvzatiu žaloby a zastaveniu konania, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo práve z dôvodu, že nárok žalobcu uplatnený pôvodne voči žalovaným 1/ a 2/ bol v celom rozsahu uspokojený. Rovnako nemožno dospieť k záveru, že by zastavenie konania zavinila žalovaná (pôvodne žalovaná 2/), keď žalovaná, tak ako vyplýva zo skutočností vyplývajúcich zo súdneho spisu, nijakým spôsobom neparticipovala na uspokojení nároku, ktorého zaplataenia sa žalobca domáhal pôvodne voči žalovanej 1/ a voči nej ako žalovanej 2/. Z uvedeného dôvodu možno vyvodiť, že ani žalovaná 2/ nijakým spôsobom nezavinila zastavenie konania, keď k zastaveniu konania došlo výlučne následkom vymoženia uplatneného nároku v exekučnom konaní vedenom voči žalovanej 1/. Zavinenie na zastavení konania sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, keď späťvzatie žaloby z dôvodu uspokojenia žalobného nároku logicky vylučuje posúdenie dôvodnosti žalobou uplatneného nároku, prípadne obrany voči uplatnenému nároku. Za stavu, kedy k späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu vymoženia žalovanej sumy od pôvodne žalovanej 1/, nemožno zavinenie na zastavení konania pričítať na ľarchu žalobcu, ktorý zobral žalobu späť následkom vymoženia žalovanej sumy a súčasne ani voči žalovanej (pôvodne žalovanej 2/), nakoľko táto svojím správaním (keďže sa nepodieľala na úhrade žalovanej sumy a od počiatku spochybňovala dôvodnosť žalobou uplatneného nároku voči jej osobe) nezavinila zastavenie konania.

9. Za takýchto skutkových okolností sporu dospel odvolací súd k záveru, že zastavenie konania nemožno pričítať ani na strane žalobcu, ani na strane žalovanej.

10. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, že žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania nepriznal.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanou odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď predmetom odvolacieho prieskumu bol (výlučne) výrok uznesenia súdu prvej inštancie o práve na náhradu trov konania s tým, že uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žiadnej zo strán sporu právo na náhradu trov konania nepriznal.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa

rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)